

มูลนิธิสถาบันอนาคตไทยศึกษา
THAILAND FUTURE
FOUNDATION

POLICY
WATCH

Engage • Analyze • Inform

10 ปีงบประมาณไทย ... เราเรียนรู้อะไร?

มิถุนายน 2556

จัดทำโดย: ชุติมา เสนะวัต | ศิริกัญญา ตันสกุล | เศรษฐวุฒิ สุทธิวาทนฤพวุฒิ

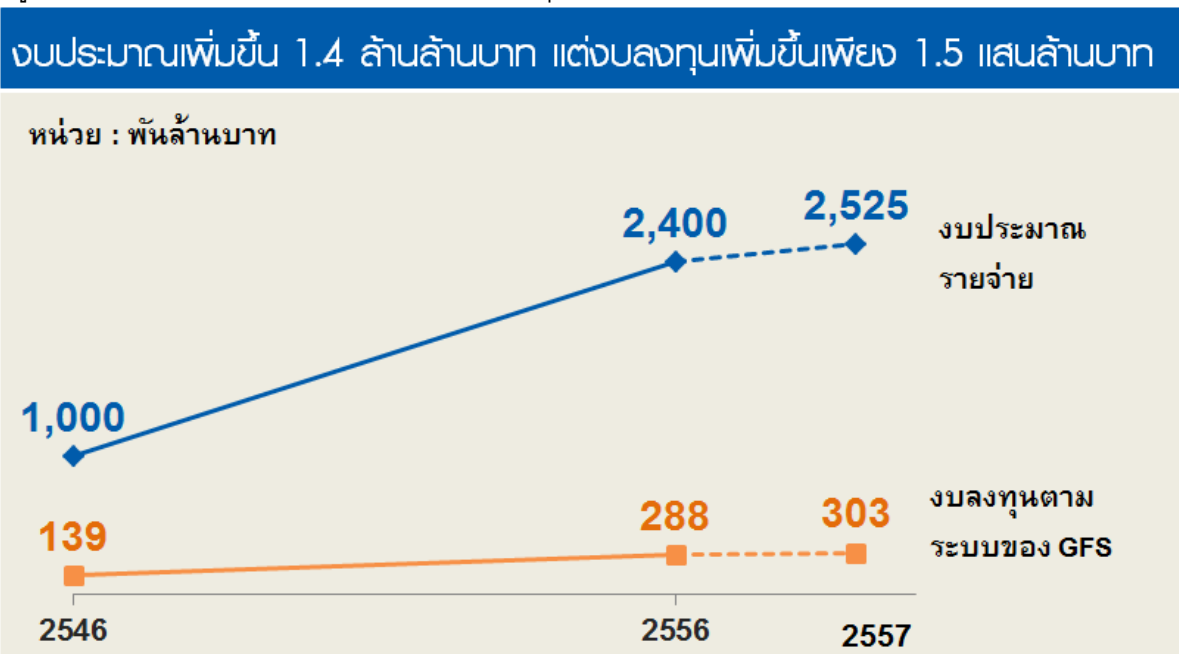

10 ปีงบประมาณไทย ... เราเรียนรู้อะไร?

การวิเคราะห์งบประมาณควรจะดูจากภาพใหญ่ เพื่อให้ทราบว่างบประมาณที่ลงไปนั้น ถูกหรือไม่ วัตถุประสงค์ของประเทศอย่างไร และได้ผลลัพธ์ที่ต้องการอย่างคุ้มค่าหรือไม่ เมื่อพูดถึงงบประมาณ สิ่งที่น่าสนใจมักเป็นเรื่องที่ว่าปีนี้รัฐจะใช้งบประมาณเท่าใด เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้ากี่เปอร์เซ็นต์ ขาดดุลมากน้อยเพียงใด หรืออย่างมากที่สุดว่าแต่ละกระทรวงได้รับการจัดสรรวงเงินงบประมาณมากเท่าใด การพิจารณางบประมาณปีต่อปีเช่นนี้ อาจทำให้เราละเลยภาพใหญ่ของงบประมาณ เพราะฉะนั้น เราจึงขอมองย้อนกลับไป 10 ปีเพื่อให้เห็นโครงสร้างภาพรวมของงบประมาณไทย และขอเสนอ 5 ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณไทยดังต่อไปนี้

ข้อเท็จจริงที่ 1: 10 ปีที่ผ่านมา งบประมาณรายจ่ายเพิ่มขึ้นกว่า 2.4 เท่า หรือเพิ่มขึ้นเป็นเงินถึง 1.4 ล้านล้านบาท ในขณะที่งบลงทุนกลับเพิ่มขึ้นเพียง 1.5 แสนล้านบาท และมีสัดส่วนเพียง 12% ของงบประมาณเท่านั้น นอกจากนี้ งบประมาณรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 9.2% ต่อปี ยังขยายตัวเร็วกว่าอัตราการเติบโตของ GDP (รวมเงินเฟ้อ) ที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเพียง 7.2% ต่อปี (ดูรูปที่ 1)

รูปที่ 1 - เปรียบเทียบงบประมาณรายจ่ายและงบลงทุนประจำปี 2546, 2556 และ 2557

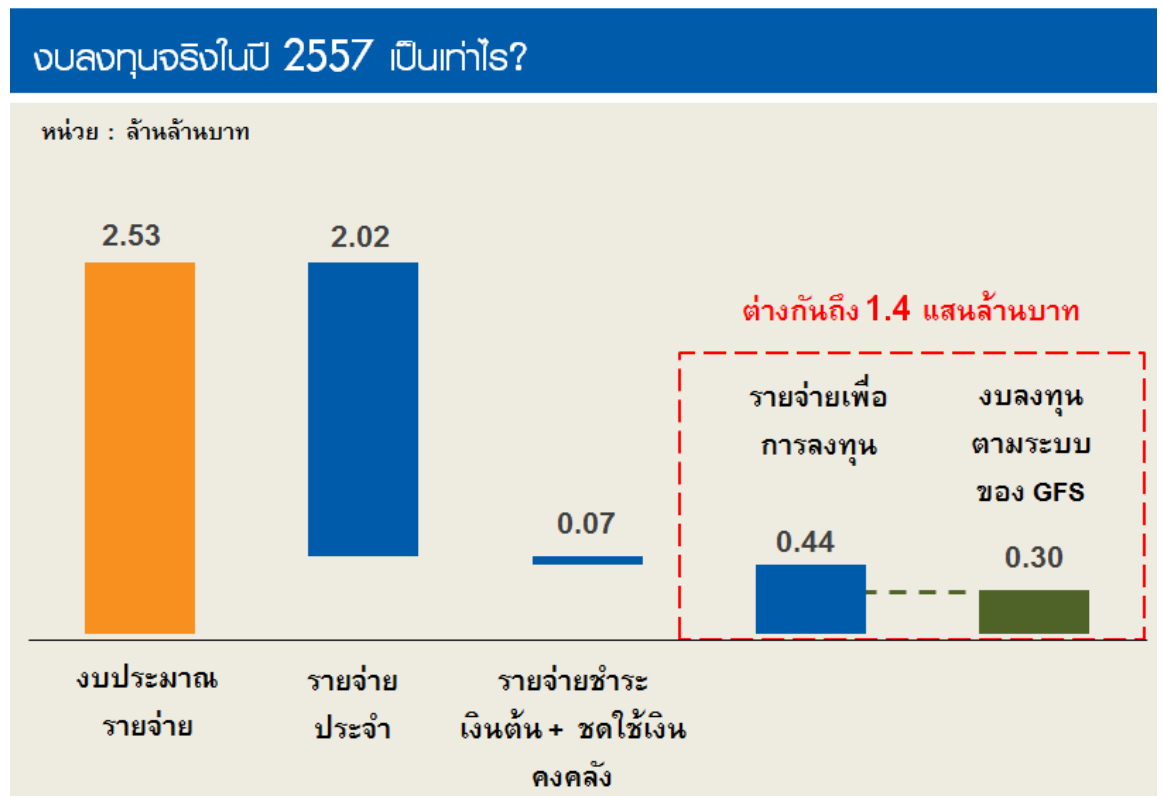
ที่มา : งบประมาณโดยสังเขปในเชิงงบประมาณ 2546, 2556 และ 2557 ของสำนักงานงบประมาณ

หมายเหตุ: GFS เป็นมาตรฐานสากลในการทำระบบสถิติเพื่อการศึกษาวิเคราะห์นโยบายการคลัง จัดทำโดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ มีลักษณะใกล้เคียงกับการลงบัญชีซึ่งการเงินของภาครัฐกิจหรือเอกชน (อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมจาก BOX 1: นิยามการลงทุนตามระบบของ GFS และรายจ่ายเพื่อการลงทุน)

ข้อเท็จจริงที่ 2: งบลงทุนจริงๆ อาจไม่ได้มากเหมือนที่ปรากฏในรายงานทั่วไป
 ในเอกสารงบประมาณโดยสังเขปประจำปี 2557 มีการรายงานตัวเลข “รายจ่ายเพื่อการลงทุน” มูลค่าราว 4.4 แสนล้านบาท หรือคิดเป็น 17% ของงบประมาณทั้งหมด แต่หากดูตัวเลขงบลงทุนตามระบบของ GFS ซึ่งหมายถึงการซื้อสินทรัพย์ถาวร จะพบว่ามีมูลค่าเพียง 3 แสนล้านบาทเท่านั้น (ดูรูปที่ 2)

รูปที่ 2 – แสดงรายละเอียดของงบประมาณในปี 2557

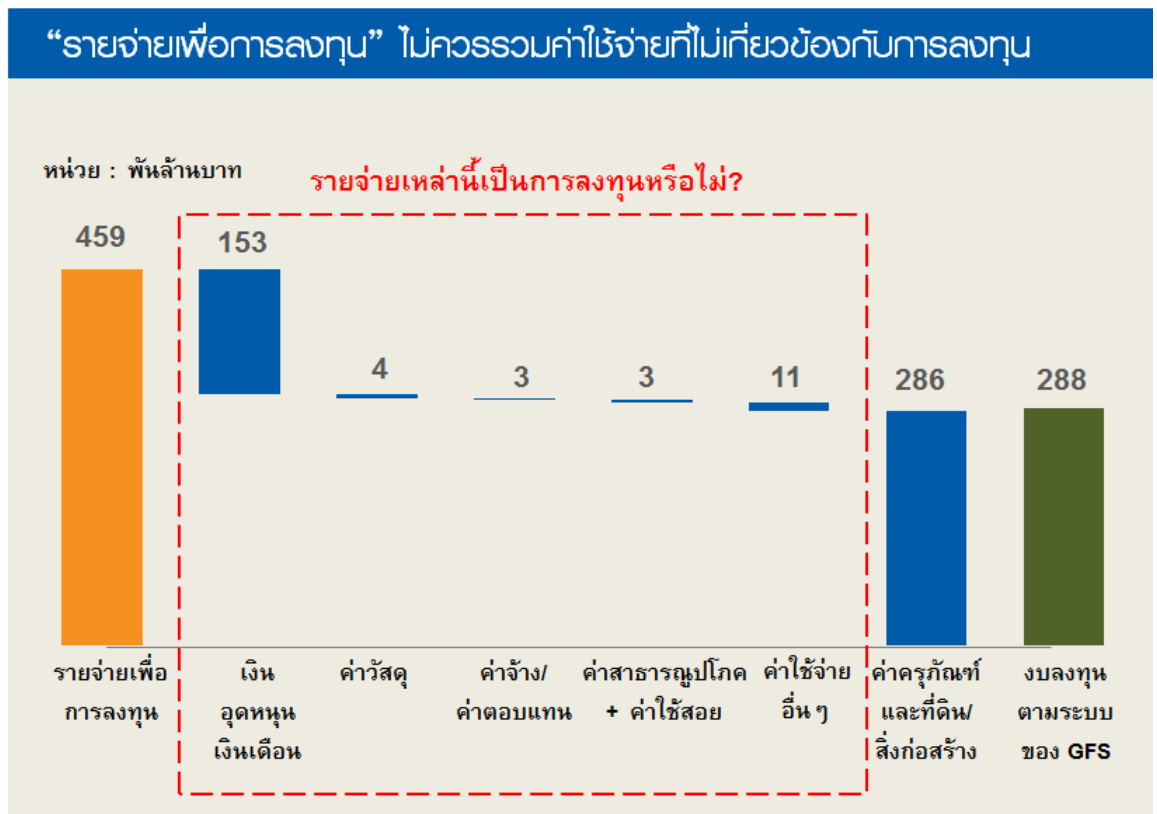

ที่มา : งบประมาณโดยสังเขปในปีงบประมาณ 2557 ของสำนักงานงบประมาณ

รายจ่ายเพื่อการลงทุนได้รวมเอาค่าใช้จ่ายบางประเภท เช่น เงินอุดหนุนเงินเดือน ซึ่งไม่ควรจะรวมอยู่ใน “งบลงทุน” เข้าไปด้วย จากงบประมาณในปี 2557 เราคงไม่สามารถตอบได้ว่าส่วนต่างระหว่าง “รายจ่ายเพื่อการลงทุน” กับ “งบลงทุนตามระบบของ GFS” ที่แตกต่างกันมากถึง 1.4 แสนล้านบาทเกิดขึ้นเพราะเหตุใด หรือเป็นค่าใช้จ่ายรายการไหน แต่หากเราดูงบประมาณในปีก่อนหน้า จะพบว่ารายจ่ายเพื่อการลงทุนได้รวมเอาค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ เช่น เงินอุดหนุนเงินเดือน ค่าจ้างและค่าตอบแทน ค่าสาธารณูปโภคและค่าใช้จ่าย และค่าวัสดุไปด้วย ทั้งนี้ ยังไม่รวมถึงรายจ่ายเพื่อการซื้อหุ้น และรายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าจุกจุกซึ่งถูกจัดเป็นรายจ่ายเพื่อการลงทุนตามนิยามด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม รายการที่สามารถนับเป็นสินทรัพย์ทุนได้ก็มีเพียงเฉพาะค่าครุภัณฑ์และที่ดิน/สิ่งก่อสร้าง มูลค่าประมาณ 2.9 แสนล้านบาท ซึ่งเป็นตัวเลขที่ใกล้เคียงกับรายจ่ายเพื่อซื้อสินทรัพย์ทุนถาวรตามนิยามของระบบ GFS (ดูรูปที่ 3)

รูปที่ 3 – แสดงรายละเอียดของงบประเภท “รายจ่ายเพื่อการลงทุน” ในปี 2556

ที่มา : งบประมาณโดยสังเขปประจำปี 2556 ของสำนักงานงบประมาณ, GFMIS, กระทรวงการคลัง

Box 1 : นิยามของ “งบลงทุนตามระบบของ GFS” และ “รายจ่ายเพื่อการลงทุน”

GFS คืออะไร

GFS (Government Financial Statistics) เป็นมาตรฐานสากลในการทำระบบสถิติเพื่อการศึกษา วิเคราะห์นโยบายการคลัง จัดทำโดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ มีลักษณะใกล้เคียงกับการลงบัญชีงบการเงินของภาคธุรกิจหรือเอกชน

นิยามงบลงทุนตามระบบ GFS คืออะไร

งบลงทุนตามระบบของ GFS หรือรายจ่ายซื้อสินทรัพย์ถาวรสุทธิ (Net acquisition of nonfinancial assets) หมายถึง จำนวนเงินที่รัฐบาลจ่ายไปเพื่อให้ได้สินทรัพย์ที่สามารถนำไปใช้งานได้หลายครั้ง และต่อเนื่อง มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 ปี ได้แก่ อาคาร เครื่องจักร และเครื่องมือ เป็นต้น

นิยามของรายจ่ายเพื่อการลงทุน คืออะไร

"รายจ่ายเพื่อการลงทุน" หมายถึง รายจ่ายที่รัฐบาลจ่ายเพื่อจัดหาทรัพย์สินที่มีตัวตน เช่น ครุภัณฑ์ที่ดิน อาคาร สิ่งก่อสร้าง รายจ่ายเพื่อปรับปรุงหรือ ซ่อมแซมทรัพย์สินถาวรที่มีอยู่เดิมให้สามารถยืดอายุการใช้งาน หรือเพิ่มศักยภาพและมูลค่าทรัพย์สิน รวมถึงสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน เช่น สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้าและสัมปทานอื่นๆ ที่เกี่ยวกับที่ดิน ตลอดจนรายจ่ายที่รัฐบาลอุดหนุนหรือโอนให้โดยผู้รับไม่ต้องจ่ายคืน เป็นต้น

ดังนั้น "รายจ่ายเพื่อการลงทุน" จึงกินความหมายกว้างกว่างบลงทุนตามนิยามของ GFS เพราะครอบคลุมกิจกรรมของรัฐบาลที่ได้ใช้จ่ายเพื่อการลงทุนทั้งหมดในรอบปีงบประมาณ

ทำไมต้องใช้ระบบของ GFS

งบลงทุนควรหมายถึงค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อสินทรัพย์ทุนเท่านั้น ไม่ควรรวมค่าใช้จ่ายอื่นๆ อย่างเงินเดือน ค่าจ้าง หรือเงินอุดหนุนด้วย นอกจากนี้ การใช้ระบบ GFS จะทำให้ระบบข้อมูลสอดคล้องกับสถิติมหภาคตัวอื่นๆ ตามบัญชีประชาชาติ และยังทำให้ข้อมูลเป็นระบบเดียวกับประเทศอื่นๆ ที่ใช้ระบบงบประมาณตาม GFS ด้วย

ข้อเท็จจริงที่ 3: การจัดสรรงบประมาณเป็นไปตามหน่วยงานมากกว่าตามยุทธศาสตร์ของประเทศ ถึงแม้ว่าเวลาจะผ่านไปกว่า 10 ปีแล้ว และปัจจัยของประเทศก็เปลี่ยนไปแล้วเช่นกัน แต่การจัดสรรงบประมาณไปยังกระทรวงต่างๆ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเท่าใดนัก สังเกตได้จากสัดส่วนงบประมาณของแต่ละกระทรวงที่แทบจะไม่เปลี่ยน หรือเปลี่ยนน้อยมากเมื่อเทียบกับตัวเลขเมื่อสิบปีที่แล้ว ยกเว้นกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงมหาดไทยที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก

อย่างไรก็ดี วาระของประเทศที่ต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วนเพื่อให้สามารถยกระดับสินค้าของประเทศให้แข่งขันได้กลับไม่ได้รับความสำคัญจากการจัดสรรงบประมาณมากเท่าที่ควร เช่น ด้านการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ซึ่งประเทศไทยได้รับการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันในลำดับที่ 84 จาก 144 ประเทศ¹ หรือด้านพลังงาน ที่ไทยยังคงเป็นประเทศที่ใช้พลังงานสิ้นเปลืองที่สุดประเทศหนึ่งของโลก จากการจัดอันดับประเทศที่มีประสิทธิภาพในการใช้พลังงานในลำดับที่ 166 จาก 198 ประเทศ² แต่ทั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับกระทรวงพลังงานที่รับผิดชอบในสองเรื่องนี้ กลับได้รับความสำคัญน้อยลง เห็นได้จากสัดส่วนงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรลดลง และขยายตัวช้ากว่าการขยายตัวของงบประมาณโดยรวม (ดูรูปที่ 4)

รูปที่ 4 – แสดงตัวอย่างสัดส่วนการจัดสรรงบประมาณไปยังกระทรวงต่างๆ

เปรียบเทียบงบประมาณรายกระทรวงระหว่างปี 2546 และ 2556 : ตัวอย่างสัดส่วนการจัดสรรงบประมาณไปยังกระทรวงต่างๆ			
กระทรวง	สัดส่วนต่องบประมาณ (%)		เปลี่ยนแปลง
	2546	2556	
กระทรวงศึกษาธิการ	15.3%	19.2%	▲
กระทรวงมหาดไทย	6.2%	12.9%	▲
กระทรวงกลาโหม	8.0%	7.5%	▼
กระทรวงสาธารณสุข *	4.2%	4.2%	▼
กระทรวงคมนาคม	4.7%	4.0%	▼
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	5.6%	3.0%	▼
กระทรวงแรงงาน	1.3%	1.5%	▲
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี *	0.4%	0.4%	▼
กระทรวงพลังงาน *	0.1%	0.1%	▼

หมายเหตุ : * สัดส่วนต่องบประมาณจะถูกปรับให้เหลือทศนิยมเพียง 1 ตำแหน่ง ซึ่งอาจทำให้สัดส่วนระหว่างปี 2546 และ 2556 มีค่าที่เท่ากัน ขอให้สังเกตที่เครื่องหมายเปลี่ยนแปลงเพื่อดูการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของงบประมาณที่มา สำนักงานประมาณ, TFF Analysis

¹ ที่มา : World Economic Forum : Global Competitiveness Report (2012)

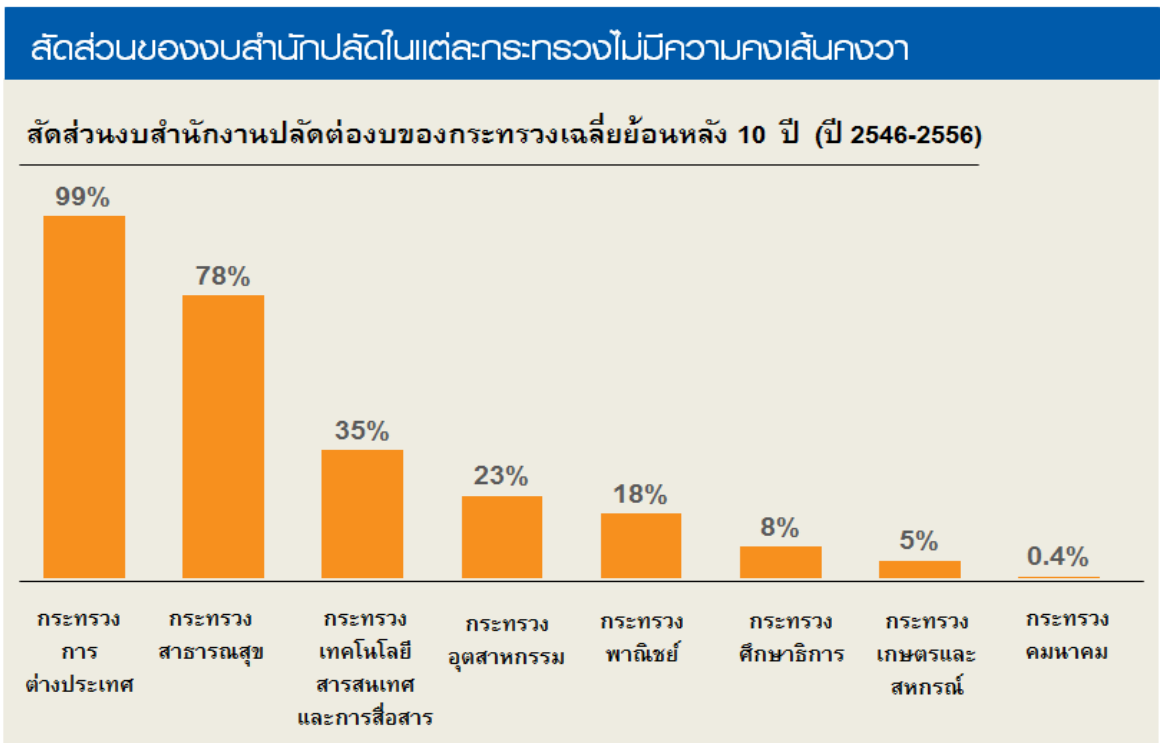
² ที่มา : International Energy Statistics (2011) จากเว็บไซต์ www.eia.gov

ข้อเท็จจริงที่ 4: รูปแบบของการจัดสรรงบประมาณยังไม่เอื้อต่อการวัดผลว่า **ประเทศจะได้ผลลัพธ์อะไร** คู่กับกับเงินที่เสียไปหรือไม่ การทิ้งงบประมาณไปกระจุกตัวอยู่ในบางหน่วยงานหรือองค์กร โดยเฉพาะที่ที่ไม่ค่อยมีการแจกแจงรายละเอียดในการใช้งบประมาณ จะทำให้การวัดผลเป็นไปได้ยาก ตัวอย่างเช่น

- “งบกลาง” ได้การจัดสรรวงเงินงบประมาณมากถึง 3.2 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเมื่อ 10 ปีที่แล้วกว่า 2 เท่า โดยงบที่จัดสรรให้งบกลางมีมูลค่าเกือบเทียบเท่ากับของกระทรวงกลาโหม กระทรวงคมนาคมและกระทรวงแรงงานรวมกัน ในขณะที่การตั้งงบกลางกลับไม่ต้องแสดงแผนการใช้จ่ายเงินอย่างละเอียดเหมือนที่แต่ละกระทรวงต้องจัดทำ
- เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินเพิ่มขึ้นเกือบ 8 เท่า งบประมาณส่วนนี้ให้อำนาจกับนายกรัฐมนตรีในการอนุมัติค่าใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉิน เมื่อ 10 ปีที่แล้ว เงินสำรองนี้มีวงเงินไม่ถึงหนึ่งหมื่นล้านบาท แต่ในปี 2556 ตัวเลขการจัดสรรได้เพิ่มขึ้นเป็น 7.8 หมื่นล้านบาท นอกจากนี้ ยังพบว่ารายจ่ายที่เกิดขึ้นจริงสูงกว่างบประมาณที่ตั้งไว้ค่อนข้างมาก³
- แต่ละกระทรวงไม่ได้มีมาตรฐานเดียวกันในการจัดสรรงบประมาณระดับกรม โดยเฉพาะงบประมาณของสำนักปลัดกระทรวง หากพิจารณาเป็นรายกระทรวงจะพบว่ามีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับระเบียบวิธีของแต่ละกระทรวง โดยมีสัดส่วนเฉลี่ยย้อนหลังสิบปี ตั้งแต่ 0.4% ในกรณีของกระทรวงคมนาคม จนเกือบถึง 100% สำหรับกระทรวงต่างประเทศ (ดูรูปที่ 5)

รูปที่ 5 – แสดงสัดส่วนงบประมาณสำนักงานปลัดต่อของกระทรวงเฉลี่ยย้อนหลัง 10 ปี

ที่มา สำนักงบประมาณ, TFF Analysis

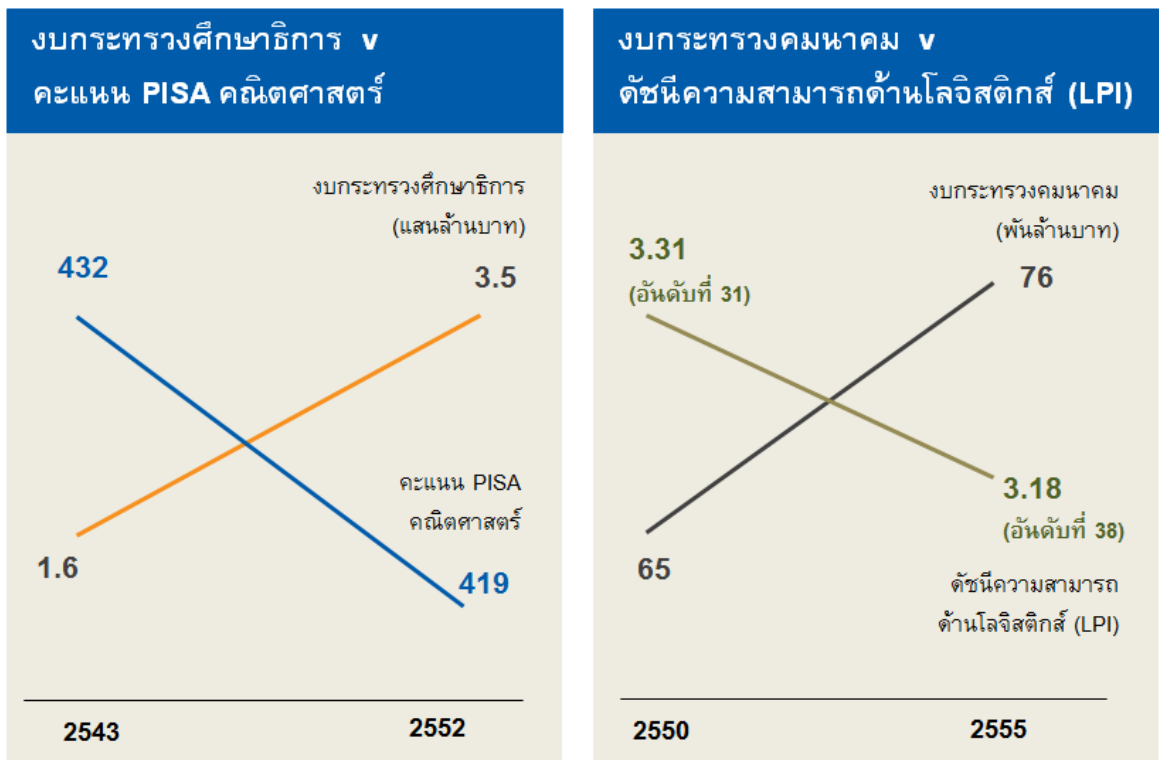
³ ที่มา: สำนักข่าวไทยพับลิกา เรื่อง “เจาะกระบวนการทุจริตงบประมาณแบบบูรณาการ (5) : ชำแหละ “งบกลาง” เอื้อนโยบายการเมือง”

ข้อเท็จจริงที่ 5: งบประมาณที่เพิ่มขึ้น ไม่ได้หมายความว่า จะได้ผลงานที่ดีขึ้น ในขณะที่กระทรวงต่างๆ ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มมากขึ้น แต่เม็ดเงินเหล่านั้นกลับไม่ได้ถูกแปลงให้เป็นผลลัพธ์ตามโจทย์ที่ต้องการ

ตัวอย่าง เช่น กระทรวงศึกษาธิการได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นกว่า 2 เท่า ระหว่างปี 2543-2552 แต่ผลการสอบมาตรฐาน PISA (Program for International Student Assessment หรือการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ) ด้านคณิตศาสตร์ พบว่าคะแนนในปี 2552 เมื่อเทียบกับปี 2543 มีคะแนนที่ลดลง เช่นเดียวกับกับกระทรวงคมนาคมที่ได้รับการจัดสรรวงเงินงบประมาณเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ดัชนีความสามารถด้านโลจิสติกส์ (Logistics Performance Index – LPI) ของประเทศกลับลดลงจากอันดับที่ 31 ในปี 2550 ไปอยู่ที่อันดับ 38 ในปี 2555 (ดูรูปที่ 6)

รูปที่ 6 – งบประมาณเพิ่มขึ้น แต่ผลลัพธ์กลับแย่ลง

ที่มา PISA-OECD Database 2000-2009, (World Bank Edstats). Logistics Performance Report 2007 & 2012. งบประมาณ โดยสังเขปของสำนักงบประมาณ

Box 2: ข้อสังเกตบางประการจากงบประมาณรายจ่ายปี 2557

หากเราจะร่วมกันตรวจสอบการใช้งบประมาณของรัฐบาล เราคงจะต้องหันมามองภาพให้กว้างขึ้นกว่า การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของงบประมาณ โดยเน้นไปที่คำถามว่า “งบประมาณที่กำลังจะถูกจัดสรรนี้จะ ช่วยตอบโจทย์ของประเทศได้ดีขึ้นหรือไม่”

เราอยากเห็นงบประมาณที่มุ่งเน้นเชิงยุทธศาสตร์มากขึ้น การจัดสรรต้องลงไปสู่วาระที่ประเทศกำลัง ต้องการจริงๆ ตัวอย่างเช่น โจทย์ของประเทศไทยในขณะนี้กำลังต้องการการพัฒนาด้านวิจัยและ นวัตกรรม และรัฐต้องให้ความสำคัญโดยการจัดสรรงบประมาณในด้านนี้เพิ่มขึ้น แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจริงคือ การตัดงบประมาณของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีลดลง 25% ในขณะที่โครงการ มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติก็โดนตัดงบประมาณจาก 1 พันกว่าล้านบาทเหลือเพียง 600 ล้านบาทเท่านั้น

แน่นอนว่าเราต้องเตรียมพร้อมเพื่อรับมือกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ที่จะมาถึงในปี 2558 และ รัฐบาลก็ได้ให้ความสำคัญโดยการจัดสรรงบประมาณกว่า 8 พันล้านบาทให้กับเรื่องนี้ และกระทรวงที่ได้รับการ จัดสรรงบประมาณด้านนี้สูงสุดคือกระทรวงศึกษาธิการ แต่สิ่งที่เราต้องถามควบคู่ไป คือเราจะ วัดผลการใช้งบประมาณเหล่านี้ได้อย่างไร อะไรคือผลลัพธ์ที่สังคมต้องการ และได้มีการกำหนด ตัวชี้วัดในเรื่องนี้อย่างไร

อย่างไรก็ดี สิ่งที่น่าชมเชยสำหรับการจัดสรรงบประมาณในปี 2557 ก็คือการให้ความสำคัญกับการเพิ่ม ประสิทธิภาพในการใช้พลังงานที่ไทยได้รับการจัดอันดับจาก EIA ในลำดับที่ต่ำ (อันดับที่ 166 จาก 198 ประเทศ) โดยการขึ้นภาษีสรรพสามิตสำหรับน้ำมันดีเซล จากเดิมที่เก็บอัตรา 0.50 สตางค์ต่อลิตร เป็น 1.50 บาทต่อลิตร และขึ้นราคาก๊าซ LPG เป็น 30 บาทต่อกิโลกรัม เพื่อเป็นการยกเลิกการอุดหนุนการใช้พลังงาน อย่างสิ้นเปลือง และกระตุ้นให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้พลังงานที่ดีขึ้น

เราควรต้องทำอะไร... เพื่อไม่ให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอย

1. **ต้องจัดสรรงบประมาณไปให้ถูกที่** การจัดสรรงบประมาณต้องเป็นไปเพื่อตอบโจทย์ด้านยุทธศาสตร์ของประเทศมากขึ้น งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดควรได้รับการจัดสรรตามลำดับความสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ของประเทศ มากกว่าการจัดสรรโดยพิจารณาจากงบประมาณของปีก่อนหน้าแล้วเพิ่มบงให้เป็นไปตามสัดส่วนที่เคยได้รับการจัดสรร
2. **เน้นการวัด “ผลลัพธ์” ของงบประมาณ** เพื่อให้มั่นใจว่างบประมาณที่ได้จัดสรรลงไปจะถูกแปรเปลี่ยนให้เป็นผลลัพธ์ตามที่คาดหวัง
 - การจัดสรรต้องโปร่งใส ไม่ไปกระจุกอยู่ในที่ที่ไม่มีการแจกแจงรายละเอียดการใช้จ่ายเงิน เช่น ในกรณีของงบกลาง
 - มีการระบุถึงผลลัพธ์ที่สังคมพึงได้ ต้องกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจน และสะท้อนถึงผลลัพธ์ได้อย่างแท้จริง รวมทั้งต้องมีการอ้างอิงให้ทราบถึงชื่อผู้ที่รับผิดชอบ
 - ใช้เครื่องมือต่างๆ ในการตรวจสอบงบประมาณ เช่น เครื่องมือสำรวจการใช้จ่ายของรัฐ (Public Expenditure Tracking Survey: PETS) ซึ่งแสดงให้เห็นว่างบประมาณที่ต้องการจัดสรรไปถึงหน่วยงานหรือองค์กรปลายทางมากน้อยเพียงใด เพื่อความโปร่งใสของงบประมาณ
3. **มีการวิเคราะห์ต้นทุนเพื่อรับประกันว่าผลลัพธ์ที่ได้มัน “คุ้มค่า”** เราต้องรู้ต้นทุนของโครงการหรือแผนงานก่อนจึงจะสามารถวิเคราะห์ได้ว่าโครงการหรือแผนงานนั้นมีความคุ้มค่าที่จะทำหรือไม่
 - ยกเลิกโครงการหรือแผนงานที่ไม่รู้ต้นทุน เช่น นโยบายประชานิยมแบบไม่จำกัดงบประมาณ อย่างโครงการรับจำนำข้าว เพราะการประเมินผลต้นทุนทำได้ยากมาก
 - จัดทำมาตรฐานต้นทุน (Benchmark cost) หรือศึกษาตัวเลือกอื่นๆ เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบความคุ้มค่าของแต่ละโครงการหรือแผนงาน

ทีมงานผู้จัดทำ

เศรษฐพุฒิ สุทธิวานฤพุฒิ

ประธานกรรมการบริหารสถาบันฯ
sethaput@thailandff.org

ร่วมงานกับกลุ่มธนาคารไทยพาณิชย์มาตั้งแต่ปี 2549 โดยดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการสายงานวิจัย บล. ไทยพาณิชย์ กรรมการผู้อำนวยการ บลจ. ไทยพาณิชย์ และผู้ช่วยผู้จัดการใหญ่ & Chief Economist ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ก่อนที่จะมาดำรงตำแหน่ง Managing Partner บริษัท ดี แอทไวเซอร์ จำกัด และประธานกรรมการบริหารสถาบันอนาคตไทยศึกษาในปัจจุบัน

จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (เกียรตินิยมสูงสุด) จาก Swathmore College ปริญญาโทและปริญญาเอกด้านเศรษฐศาสตร์จาก Yale University เคยร่วมงานกับ McKinsey & Company มลรัฐนิวยอร์ก ธนาคารโลก ประเทศสหรัฐอเมริกา กระทรวงการคลัง และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ศิริกัญญา ตันสกุล

Senior Researcher
sirikanya@thailandff.org

จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทสาขาเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และระดับปริญญาโท สาขา Economics, Markets, and Organization จาก Toulouse School of Economics มีประสบการณ์ในการทำงานด้านวิจัยกับหลายสถาบัน เช่น สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)

ชุติมา เสนะวัต

Senior Analyst / Information
Development
chutima@thailandff.org

จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ เอกสถิติจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และระดับปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ จากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) เคยร่วมงานกับบริษัทหลักทรัพย์ กสิกรไทย จำกัด ในตำแหน่งนักวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และธนาคาร กรุงศรีอยุธยา จำกัด ตำแหน่งนักวิเคราะห์สินเชื่อ

เกี่ยวกับสถาบันอนาคตไทยศึกษา

มูลนิธิสถาบันอนาคตไทยศึกษา
**THAILAND FUTURE
 FOUNDATION**

สถาบันอนาคตไทยศึกษา เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นภายใต้มูลนิธิที่ไม่แสวงหากำไร ก่อตั้งโดยความตั้งใจของกลุ่มนักธุรกิจ นักวิชาการและผู้นำความคิดจากหลายสาขาที่มีความห่วงใยอนาคตของประเทศไทย เพื่อดำเนินการศึกษาวิจัยและนำเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการพัฒนาประเทศที่มีนัยสำคัญต่อภาคธุรกิจสังคมโดยรวม โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์จากภาคส่วนต่างๆ ของสังคม บนพื้นฐานของข้อมูลและการวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งเกื้อหนุนการเจริญเติบโตของประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน ตลอดจนเพื่อสร้างเครือข่ายนักคิดทั้งในระดับบุคคล องค์กร และสาธารณชน ซึ่งจะเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่แนวปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

โทร. 02 264 5481-3 โทรสาร 02 264 5480
 อีเมล network@thailandff.org
 เว็บไซต์ www.thailandfuturefoundation.org

ข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้เป็นกรเก็บรวบรวมจากแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เชื่อได้ว่าน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม สถาบันอนาคตไทยศึกษา (“สถาบันฯ”) ไม่ว่าจะเป็นองค์กร ผู้บริหาร หรือพนักงานไม่ขอรับรองและรับประกันความถูกต้องของข้อมูลหรือข้อความใดๆ ในรายงานฉบับนี้ รวมทั้งลำดับเวลา ความเป็นปัจจุบัน ความสมบูรณ์ และความเหมาะสมเพื่อวัตถุประสงค์ของรายงานฉบับนี้ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลจากบุคคลที่สามหรือข้อมูลอื่นใด หากเกิดความสูญเสียหรือเสียหายแก่ผู้ใช้บริการหรือบุคคลอื่น ไม่ว่าจะจากการประมาทเลินเล่อ หรือการละเว้นทั้งหมดหรือบางส่วนในการจัดหา รวบรวม ตีความ ติดต่อ หรือเขียนรายงานนี้ ไม่ว่าจะในลักษณะใดๆ ก็ตาม สถาบันฯ จะไม่รับผิดชอบแต่อย่างใดทั้งสิ้น ความเห็นใดๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ถือว่าเป็นความคิดเห็นและมุมมองส่วนบุคคล โดยการตัดสินใจจะอยู่ภายใต้สมมุติฐานซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งนี้ สถาบันฯ ขอสงวนสิทธิ์ที่จะเปลี่ยนแปลงข้อมูลที่อยู่ในรายงานฉบับนี้ได้โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าแต่อย่างใด

อนึ่ง การใช้หรือเผยแพร่เนื้อหา และ/หรือข้อมูลใดๆ ในรายงานฉบับนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบันฯ ถือเป็นกรต้องห้ามโดยเด็ดขาด